

Подписка-та из спомениствованія-та
стича въ Цариградъ, въ Писанието и
въсѣхъ ка. Ама-и тѣхъ въ пиричійствъ у
Джамалъ-ханъ № 15, а по възъ при от
реденъ чъ нѣтъ, които отговарява
за тѣхъ нѣтъ.

Двѣтъ за политика и кнѣзевностъ.

Статьи и письма за общественные работы вставляются без платы, столько да их снабжены с верных подписей. За частные изданий плата за по 2 р. за редакцию.

На настоятели съ съслужва по петъ
на сѣно отъ пшеницѣ на спомоществованіа
като събереть отъ три спомощество-
ванія на горѣ и ги издѣлката

гента и мы оставлять можно да тѣпнѣть
неприведѣнъ въ цѣрквы миланцынъ?
Зачѣмъ рѣши тыи въпрѣсѣ. Това
рѣшѣнїе зачѣмъ не ся полагѣ въ дѣй-
ствїе? Мѣсїнїиъ началсѣа по Мѣкѣдо-
нїи съ сѣзонѣ неразунїи поствѣлаїа,
зачѣмъ да раздраженїи еще полевѣ дѣлѣ
тъ стрѣны? Зачѣмъ да распалаѣа и пра-
во огульнѣ на дѣждѣособнѣи нѣмъ у-
мрѣжъ?

Не откозъ, единъ отъ ересьскитѣ вѣстоушци, като рѣшивши за пачитѣ нѣрѣды работи, пише по това отношение, и съ цѣль рѣуѣва ся нечестоушкѣне до винушечелѣхъ въ аа паролъ кѣтъ Правителството. Въ — казаше той на Българитѣ — съгласхте черквѣи независима, но не толкозъ кождѣтъ и въ-браздате. Властѣа която въ управлѣяието мнѣхъ отъ грѣцкѣа патриархѣи въ рѣцѣхъ на Церквоу Оманеско правительство повече отъ кождѣтъ въ вѣнѣхъ рѣхъ. Не ся вѣнѣхъ на хыграуниѣхъ пѣлиѣхъ, кождѣтъ глѣдѣ до гѣуѣрѣи до крайнѣхъ двѣхъ стрѣни, и да уѣдѣрѣи вѣнѣхъ пѣхъ неприяѣтельство. То не е въ пѣтѣхъ на за Българитѣ ни за Грѣцѣхъ, а въ полѣа на пѣиѣхъ.

Тѣмъ думъ нѣтъ никого не смѣлѣ ска-
ли да ты вѣрнѣе и погнѣ осканда чѣ-
нѣкъ; расоложеніе кѣмъ тою. По за-
туй ся и обажанъ протѣ у перстун-
ного и самодурнаго по-сѣдѣніе на ни-
когѣ отъ мюстерарфѣ и каймъ-камыѣ
когѣ сѣканъ, чѣ парочѣ некагѣ допод-
тѣрнѣгѣ осканда айна на чужнѣгѣ
врьѣ Царскѣ Правителство. Нѣтъ от-
бѣдѣныи сѣргѣнѣскы гѣдѣ осканда гѣ,
зѣнѣгѣ не вѣдѣныи ни на косянѣ такѣозѣ
наѣтрѣнѣи сѣ Царскѣ Правителство, ко-
гѣ ако гѣ и нѣ не цѣне да рѣнѣнѣ та-
ка тою вѣрѣсь, сѣ когѣ ся запрѣдѣ-
варѣгѣ, вѣдѣнѣгѣ догѣнѣнѣ на едикѣ
гѣ стражѣ и дѣуѣгѣ, сопернѣчѣгѣ
сѣ прѣкрѣтѣнѣ, и разгѣрѣженѣ отъ не-
гѣ тихѣнѣ. Такѣоѣ е очевиднѣгѣ наѣ-
трѣнѣи на Царскѣ Правителство сѣ рѣ-
нѣнѣгѣ на тою вѣрѣсь, а по нѣтѣ
нѣвно е чѣ отъ постоянѣгѣгѣ разгѣрѣ-
женѣ на едѣнѣ спрѣмо другѣ нѣтъ да вѣдѣнѣ
за себѣ си оскѣнѣ безлѣкѣнѣнѣи отъ до-
сѣжѣнѣи а ече повече отъ неизвѣснѣ-
тѣ сѣдѣнѣи на тоѣ разгѣрѣженѣ и на
окастѣнѣнѣи и дѣеѣжѣнѣи, болѣ

Ясно е, проче е че Ц. Правителство е чиста от този грѣхъ, но работата съществува, и на кого трѣба да отгледатъ злиятъ грѣхъ за туй неприяно явление и злокѣбно дѣятели на този рѣшенъ въпросъ?

Споредъ насъ грѣхъ на това лежи

сплюшка и Понятовского легионерить и беледеристить. Кришка, к йго отъ бѣснотѣ дѣло го прикажаша да го убійтъ вышше: «Поши не е урѣтъ!» Дюмбарскаго, кѣто цѣрстватино като мѣнявае ше обѣзъ и лице забуйвѣше вѣсчѣкъ врьше него оущана конча на русѣкътъ подишѣкъ; Вѣнск го кѣтого обѣсѣхъ въ Гроднѣ; Вѣшка, кѣтого убѣхъ въ Галичѣ, и вѣшѣкъ! И лица мученицы, кѣто да казѣхъ не вѣрѣти правѣ чудъ ся, и грѣбъ нехъ нѣ, кѣго вопѣлъ думѣтъ прирѣкомъ: «Кѣто жѣхъ грьбѣтъ си на оушѣхъ кѣто ма бѣжѣтъ не отбѣхъ лицею си отъ срачѣнѣю. Но Богъ ми помогѣхъ, и ще да утѣши пѣвѣко погѣбѣлѣтъ на Сѣмъ и ще и правѣникъ неговѣтъхъ пусѣнѣкъ подобѣхъ на Едѣмъ на небѣнѣтъхъ градѣнѣкъ!» Но кѣто да кѣтънѣхъ на грѣбѣтъ на едѣного отъ мученицѣхъ на вълюбѣнѣхъ си Пошѣтъ, камѣтъхъ ся расправѣхъ и неговѣтъхъ мръкъ ся озирѣнѣше отъ усмѣхѣнѣго на женѣ, отъ дѣвѣочнѣтъхъ на вѣчѣкъхъ пошѣхъ ся възрахъ въ него бѣзъ да мѣтънѣхъ дѣо очѣхъ пѣнѣнѣхъ, кѣго двѣхъ звѣздѣхъ, очѣгъ на граничѣкъхъ, кѣтогъ разсѣдѣвѣхъхъ вѣснѣкъхъ му сѣдѣхъ И кѣтого гла-

у ябегныхъ пачества по тѣзи страци,
кито не съ разбрали духътъ на Пра-
вительството и ся вдавать на свечоры-
ствыи вущиши на гырицыи, ижегы и
пропагандысты. Контю мѣжъ до нѣдѣ-
да ся изпозитъ съ късѣтѣние: о да ся при-
ложо владѣиныйи, вече заколъ за това.

А тукъ нече отговористъята пада на
началника, ни тѣ, да кажежъ, на упре-
вилото го на Българскѣя черква, че не-
речишъ да разберѣтъ своитѣ дълго-
сти и оставишъ за послѣдѣтъ крижъ това
котоу трѣбаше да бѣде пий пѣвѣтъ:
когато за Бога казва народната пословица,
че той лава по въ комара че вкарва,
ка во язнаи да нескоти отъ Цира повече
като че сѣмъ достояни да приберѣтъ въ
кошницѣта дѣлаа което да е лажъ?

Казавагы ии, и шькон отъ истыныи
всегнии известихъ, че пачалникъ на
Быгларъкъи черъяхъ като ходилъ при
И. В. Велькийи Везирии и пыскаль да
ся тури въ дудегию десетыйи членъ.
И. В. оговориъ че този въпросъ задъ-
ва трудности колкото за сега и че ръ-
шението му ще се оглави за нѣколько

Ный неможеть да дачеь гольжъ върнъ на голь и охътъ, а ный да же причыны да отбъиенъ и него зачото ный фатоеъ к по да гольрять протолу ноеъ. Но ный ако го премеъ неможеть да не покешеть своиъ възрѣтъ. Ный мнение и ный ный да огласигои по туръ ие да сѣ и живъ дѣловіе ный да обещи, то еще повече запита гоь въпросъ, и гдъ го правн по мнечъ. А поытагъкъ ный еще непѣдывъи голь въпръзъ голькъ мнечъ. И ный гдъ да е гоь по и мнѣи по тежкъ етъ въпръзъ за сѣмъкъ независѣиъ на ныйкъ Чуръкъ когъи сѣ рѣиъ и туръ етъ дѣлѣиъ? И ный гдъ ный и труднѣиъ по тежкъ оиасѣиъ по гольжъ въ това дѣло тоь остави еще высѣиъ и не сѣ гдѣиъ по ныйрѣ да сѣ туръ въ дѣловіе спорѣтъ рѣиеніеиъ сѣ, за да сѣ оиачеиъ всякъ повоъ на раздражѣиъ, когъи оиогъ да докарѣиъ еще потежкъ оиъковѣиъ мѣжду дѣаго едѣиъиъ — грѣдѣиъ и Българскѣиъ. Ожесточѣиъ етъ борѣтъ отъ неприяжѣиъиъ на едно высоко рѣиѣиъ вѣдѣиъ непочѣиъ на законѣиъ, а то е лошо ичѣло и може да ный еще по-лоши слѣдѣиъиъ, зачото доволнѣиъ дѣсь сѣ това рѣиѣиъ отъ неприяжѣиъиъ ный ставѣиъ недоволнѣиъ, а не дѣиъиъиъ дѣсь ставѣиъ еще по ожетотѣиъ, и това сѣ което изѣиъиъ ный да въпръзъ въ огласѣиъиъ сѣиъиъ по мнечъ и оиасѣиъ.

дше усмевши крѣтыя на ибкой отъ
мученицѣхъ Поляца, слабѣицѣхъ на
бѣснотѣхъ му ся прѣставяхъ како двѣ пѣ-
гоказалъ си рѣцѣ, коню ся сзвѣзавъ лю-
бовию около шѣвѣтъ му. И когато
бѣшу нѣмцы поспрыгавъ еъ събѣхъ Сибирскы
пустыни окрѣплены съ крѣвѣтъхъ на По-
ляцѣхъ мученицѣхъ, ня погнѣ отъ крѣвѣтъхъ
скаше ч. оживляяхъ и сгущаишъ му ся
че вѣкии усны ружныи, усныи въ
прѣклетѣхъ грабѣицѣхъ коню приимавѣхъ
нѣтъ, и бѣ сѣи мучѣието и наслажде-
ніята коню го очаквахъ въ Железѣхъ рас-
паяхъ всѣмъ коню тѣло.

Изпуюго си бореше како бисент ерѣшъ туй немощество олагоуеаніе. На пуого си бѣхъщо челоуо съ дѣтѣхъ си бунцимъ, на пуого си хѣтянемъ, на пуого си озырѣхъ на всакадѣ, и зачичане похъгъ, иу стѣнѣхъ туй кѣмъ въдухъ; зашчо на всакадѣ ерѣшане привлекатѣиыгъ очи на Графинѣхъ, на всакадѣ вождане рѣцѣхъ и облагеного и усмиханане.

Но тази отчаянна борба съ уязътъ му го омаляващо много. Главата му вече гореше въ огънь, жилыѣ на слъныѣ му очи бяха тъй силно шого ся чухахъ, и

Наш исповедник своего исповне може бачи
пфакать по сьмло оуь козкого ся пачи,
по наш мыслит че го казмиши тый, ка-
то имамы прїѣх очи доброго на Дир-
жаважина общаго отчества. А за ка-
во друго можамы да бьдєт наш по-
искренни и да говорит по сьмло?

РУСКАТА ПОЛИТИКА И БЪЛГАРСКИЯ ВЪПРОСЪ.

Появление на Болгарский въ раз-
въ пизоризито на Исконъ чрътъ тѣхъ на-
званный въ черкешенъ въпросъ, како съ-
бавіе печальнѣю и непрѣдметнѣю, въ
еднѣ странѣ, дѣло съ свързаны инте-
реснѣ не само на всѣхъхъ источны на-
роды, но и на много оу европелскыѣ
державы.—раскрытъ на въ свѣтъхъ око-
шій спрѣтъ тѣхъ народы и царства, раз-
ны и често твърдъ интересны и любо-
пытны оубѣдѣніи.

За пълно това събитие ся видѣ съ-
сѣтъ дръвца, а чѣ други съсѣствѣ пле-
зи; ивни въ началото го мислѣхъ за
пагубоу а послѣ го видѣхъ че бы ми-
гло да бѣде полезно на плочама. Пы-
а чѣ другиѣ наши събратѣ, говорили съ-
многѣ и този видѣ распрѣмъ; — едно
бате кѣмо не сѣмъ разискивалъ по пѣзъ дѣл-
боку и по простиранию, — то сѣмъ огни-
ицѣмъ на въпросѣхъ ни справо вѣдо-
къкъ словеснѣ силѣ. Русскѣ. На ма-
же бы да сѣмъ имали за това прѣчи-
тъ, — по ето че въпросѣхъ е рѣшенъ не-
че кѣмъ, и наша е дѣлжѣсть да го
говоримъ и върху това отворено и искрен-

Истина е че сега пръв път подир очистието и колето го излязие на Руссия въ нѣмѣ ползъ, како не рече да е повеле по възлущивати отъ печисти страсти посоки на гръцкыя патриршии. — вождѣ да въврши единъ обществъ лень погледъ върху личното течение и русскыя спряи насть политикъ, и до ошъкъ поучивенный и характеръ.

Трѣба да признаетъ, че малко нѣ-
ше отъ разныхъ туканы дипломатиѣ
коя кою да бѣше схванѣла еще в
начало българскитѣ вѣпръ въ всяки
тъ негѣни обстоятелства, вѣрѣтъ кон-
имше той да ся развиѣ, толкозь точно
колко добръ бѣше схванѣла това рус-
скѣтъ дипломатиѣ.

Русейќа сама по себе си како др-
жава православна и како е принудена
којкото за стројот на својот ватри-
шн политик. Да се основава главно вр-
ху религиозното начало, со кое на-
чало е тврдо съединет и началото на едно-

ОТЕЧЕСТВО И ЛЮБОВЬ

ОТЪ ТРЪНЪ ТА НА ГЛОГЪ

(Продължение отъ брѣтъ 16 ѝ)

Часть уади за сръбъ пошь. Не му
ставяхъ сѣбѣнъ само осемъ часа, въ
ито ерѣбше да избере обещаніи
иъ любябѣ на тази жѣта, и пачѣмъ да
и бори съ сръбне си еднѣ брѣба не
знава, како ко шрь койго нека въсяка
у кротѣ непокорѣи и зомправѣи конѣ,
и то го налива и го бѣ съ бичѣтъ до
сърѣзѣване, и како неукротивѣиый
онъ ся прирѣтѣва, ритѣ, и кога ся сви
а нея отволя отъ коншика, кога пакъ
отбѣлснута, тѣи и сръчно на того
и осяаиый прѣтѣвше ся, подкача
и кога ся измѣзѣваше изъ рацѣ, ко
въ въсправно отбѣзѣваше сѣтука.
си волю. И пакъ ся наспраше като
иуждаваше въображеніи си за да
дрѣдѣши злочѣстѣи. И шѣж и прѣ
иуѣтъ шѣиш герон. Сѣбѣиъко, Ко

Сега да оставиш това да покажем
го; сега е за чудене и за нашият тур-
българи, които търговецът и други ка-
ниш е краят шо са паречуят българин-
и се са направил ни едно добро на
българини, него все го правят нечуем-
жеиш не чуят и не видят какви

